

ρεκάλοι, ἢ προσεχθῆναι εἰς τὸ στρατόπεδον τῆς Ἀντιγόνου δεδεμένος τὰς χεῖρας, ᾧ τινὶ τρόπῳ ἐρρέθη ἐνώτερον, ἐβλήθη εἰς φυλακὴν, ἢ μετὰ τινὰς ἡμέρας ἀπεσφάγη (1).

Ἡ τελευταία τῆς Ἀντιγόνου λαμπρὰ τύχη ἠνέω- α. χ. ξεν εἰς αὐτὸν εὐρύτατον γάδιον τῆς φιλοτιμίας τε, ἢ 315. αὐτὸν μὲν ἔκαμιν ἀνδραδέερον καὶ ἀλαζονικώτερον, τῆς δὲ πλησιοχώρου βασιλεῖς κατέπληξε ἢ κατέφοβισε: ἢ οἱ πρὶν ἀνταγωνισαὶ αὐτῆς στρατηγοὶ θέλοντες ἢ ἀποφύγωσι τὰ ἐνδεχόμενα δεινὰ, ἐπροθυμῆντο ἤδη νὰ ὑποταχθῶσι ἢ νὰ προσφέρωσι τὴν αὐτῶν βοήθειαν ἢ ἐκδέλευσιν. Ὁ Ἀντίγονος ἐδέχετο μὲν προθύμως τῆς ὑποτασσομένης, ἀλλὰ πολλὰ βραδέως ὑπέχετο εἰς αὐτὴς τὴν ὑπεράσπισίν τε, καὶ ἔτε εἶχε τοιοῦτον σκοπόν. Αὐτὸς τρέφων ἤδη χριστὰς ἐλπίδας τῆς ἀποδειχθῆ οἱ πρότιςος τῶν ἡγεμόνων, ἔγινεν αἰσχροκερδῆς καὶ φίλαυτος: ἢ βλέπων, ὅτι εἰς ἐκεῖνο τὸ γάδιον, ὅσον εὐρύτατον ἢ ἦτο, πολλοὶ ἦσαν οἱ ἀγωνισαί, ἢ ἔδεις ἠμπόρει νὰ γένη μέγας ἢ λαμπρὰ διενόηθη νὰ ἐλάττωσῃ τὸν ἀριθμὸν, ἢ πολλὰς τῶν ἀδυνάτων διοικητῶν κατέφθευε (2), μετ' ὃ

(1) Ἄλλα ἢ οἱ Ἀργυράσπιδες ὅλοι ὁμῶς μετὰ τῆς Ἀντιγόνου ἔλαβον τὴν πρέπασαν ποινὴν τῆς προδοσίας, τῆς ὁποῖας μισῶν ὁ Ἀντίγονος ὡς ἀσεβεῖς ἢ θηριώδεις, παρέδωκεν εἰς Ἰβύρτιον τὸν σατράπην τῆς Ἀραχωσίας, προστάξας νὰ τῆς φοιεύσῃ παντὶ τρόπῳ, διὰ νὰ μὴ ἐπιστρέψῃ κἄν εἰς ἀπ' αὐτῆς εἰς τὴν Μακεδονίαν, μηδὲ νὰ ἴδῃ τὴν Ἑλληνικὴν θάλατταν (Πλέτ. ἢ Νετ. εἰς Εὐμέν. Γ' ες. ΙΔ'. 1-4. Διόδ. ΙΗ'. §. 39-73. ΙΘ'. §. 12-44).

(2) Τὸν μὲν Πύθωνα ὑξέρησεν ἀπὸ τῆς σατραπείας τῆς Μηδίας, τὸν δὲ Πευκίσην τῆς Περσίας.

ἤθελε σμικρύνῃ πᾶσαν ὑποψίαν καὶ φιλεκδικίαν, εἰάν
ὁ Σέλευκος ἀκόμη δὲν ἠναντιόνητο.

Ὁ Σέλευκος, ὅστις διορίσθη σατράπης τῆς Βα-
βυλῶνος ὑπὸ τῷ Ἀντιπάτρει, ἦταν ἔμπειρος καὶ πολεμι-
κὸς στρατηγὸς, καὶ πάντατε φίλος τῷ Ἀντιγόνῃ, ὡς
πάνεις ἀπ' ἐκείνης, ὅσοι τὸν ἐγνώριζον, δὲν ἐφαντά-
σθη ποτὲ νὰ ὑποπτεύσῃ τὴν εἰλικρίνειαν τῆς φιλίας.
Ἀλλ' ὁ Ἀντιγόνος ἔγινε τυράννος, καὶ ἡ τυραννία δὲν
ἐπιδέχεται φιλίαν ἐπίμονον. Διὸ μὴ δυνάμενος νὰ βλέ-
τῃ Ἀσιατικὸν διοικητὴν μὴ χειροτανηθέντα παρ' αὐ-
τῷ ἀμέσως, ἐστράτευσεν εἰς τὴν Βαβυλῶνα, διὰ νὰ ὑ-
ποτάξῃ βιαίως τὸν αὐτῷ σατράπην καὶ ἐλθὼν, ἐζή-
τει ἀπὸ τῶν Σέλευκον ἀκριβῆ λογαριασμὸν τῶν εἰ-
σοδημάτων τῆς ἐπαρχίας, θέλων διὰ τῆς νὰ τὸν
ἀναγκάσῃ ὅσον τάχως εἰς ὑπαταγὴν. Ὁ Σέλευκος θαυ-
μάσας πρὸς τῆς τὸ ζήτημα εἶπεν, ὅτι αὐτὸς ὡ-
φείλε νὰ δώσῃ λόγον περὶ τῶν εἰσοδημάτων μόνον εἰς
τὴν αὐλὴν τῆς Μακεδονίας, παρὰ τῆς ὁποίας ἔλα-
βε τὴν σατραπείαν τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ εἰς τῆς ἐπι-
τρόπης, ἕχι δὲ εἰς ἄλλης· ἀλλὰ βλέπων, ὅτι ὁ Ἀν-
τίγονος ἐπέμενε εἰς τὸ ζήτημα καὶ ἐφοβέριζεν, ἔ-
κρινεν ἤδη ἀναγκαιότατον νὰ φύγῃ καὶ βοηθούμενος
ἀπὸ μερικῆς μυσικῆς φίλης, συνήθρυσεν ὀλίγης (500)
ἰππέας, καὶ ἔφυγε νυκτὸς ἐκ τῆς Βαβυλῶνος εἰς Αἴ-
γυπτον. Αὐτὸς γινώσκων καλῶς, ὅτι δὲν ἠμπόρει ν'
ἀντισταθῆ εἰς τὸν Ἀντιγόνου μὲ ὄπλα, καὶ βλέπων
τὴν μεγάλην ἐκείνη καὶ πρὸς τῆς ἄλλης διοικητὰς ὠμό-
τητα, ἄκρως σαφῶς ἀπεφάσισε νὰ σώσῃ φεύγων.

Ἐκ τῆτων τῶν συμβάντων παρεκινήθησαν νὰ παρ-
ρησιασθῶσι καὶ αὐτοὶ εἰς τὸ θέατρον τῆς κόσμου ὁ Σέλευ-
κος, Πτολεμαῖος, Λυσίμαχος καὶ Κάσσανδρος, ἐξ ὧν

ὁ τελευταῖος ἐγένε μετ' ἑπολύ περίβλεπτος ἔ περι-
 φανής μεταξύ τῶν λοιπῶν Μακεδόνων στρατηγῶν, ἔ-
 σε ὅλη ἡ ἐπιρροή τῆς οἰκίας τῆ Ἀντιγόνου ὑπεχώρη-
 σε σχεδόν εἰς ἐκείνη τὴν δύναμιν. Ὁλίγη πρότερον
 διεφημίθη ἡ φήμη τῶν νικῶν τῆ Ἀντιγόνου εἰς πᾶσαν
 πόλιν καὶ χώραν ὑποκειμένην εἰς τὴν βασιλείαν τῆς
 Μακεδονίας, ἔ κατὰ μὲν τὴν Εὐρώπην ἐπαπειλεῖται
 ἡ ἀναρχία ἔ ἡ διαίρεσις τῆς βασιλείας, κατὰ δὲ τὴν
 Ἀσίαν ἔ Ἀφρικὴν ἐπροσδοκᾶτο ἡ δεσποτεία ἐκὸς ὀλι-
 σπότου. Διὸ πάντες ἐθρομβήθησαν, ἔ προθύμως ἔ-
 κροάζοντο εἰς πᾶσαν ὠφέλιμον ἔ σωτηριώδη συμβουλήν
 τῆ καθενός. Ὁ Πτολεμαῖος πρῶτος πάντων ἐπίβου-
 θριώδεις εἰς τὴς πρώην φόβος περὶ τῶν σκαπῶν τῆ
 Ἀντιγόνου ἀπὸ τὰ λεγόμενα τῆ Σελεύκου, ἔδειξε τοῦ
 ζήλον πρὸς ματαίωσιν τῶν διανοημάτων ἐκείνου, καὶ
 πρὸς περισσοτέραν ἔ ταχυτέραν καταδάμασιν ἔχνη
 σύμμαχος τῆ Λυσιμάχου ἔ Κασσάνδρου, οἱ ἄποιοι πρᾶ-
 δύμως ἔ εἰλικρινῶς ἠνώθησαν πρὸς τᾶτο. Ὅτε δὲ αὐ-
 τοὶ πάντες ἐμελλον ν' ἀρχίσουν τὸν πόλεμον, ὁ Ἀντι-
 γονος ἀπεφάσισε νὰ δείξη τὴν ἀφοβίαν πρὸς τὰ ἐτοι-
 μασίας αὐτῶν, ἔ παρευθὺς συναθροίσας τὰς δυνά-
 μεις ὑπέταξε, τῆ ἐχθρῆ μὴ προσδοκῶντας, τὰς πε-
 ρισσοτέρας ἐπαρχίας τῆς Κοίλης Συρίας ἔ Φοινίκης ἔ-
 ὅμως βλέπων, ὅτι δυσκόλως ἐδύνατο νὰ ἐξαπλώσῃ
 τὰς νίκας δίχα τῆς συνεργείας ἐνὸς σόλου, ἐπεχείρη-
 σε νὰ ναυπηγήσῃ, ἔ διὰ τὴν πολυχειρίαν ἐδυνήθη
 πρὶν τῆ τέλους τῆ χρόνου νὰ πλεύσῃ μὲ πεντακόσια
 πλοῖα. Ἡ πρώτη ἐκστρατεία τῆτῃ τῆ νέου σόλου ἐγένετο
 ἐναντίον τῆς Τύρου, ἡ ὁποία πολιορκηθεῖσα ὡς τέσ-
 σαραις μῆνας παρεδόθη.

Ἐν τῆτῳ δὲ, αἱ ἄλλαι πολεμοφόροι δυνάμεις ἔ-

κινήθησαν ἔαυται, ἔο Κασσανδρος στρατεύσας πρὸς τὰ παράλια τῆς μικρᾶς Ἀσίας, ὑπέταξε πολλὰς ἐπαρχίας. Οἱ Ἀντιγονοὶ μαθὼν τῆτο, ἔκρινεν εὐλογον νὰ τρέξῃ εἰς βοήθειαν τῶν τῶν ἐπαρχιῶν, ἔο εἰς ὀλίγον καιρὸν ἐστρατοπέδευσεν ἐγγύς τῆ στρατοπέδου τῆ Κασσανδρου. Ἀλλ' ἔδεμία μάχη συνέβη, διότι ὁ Κασσανδρος ἐγίνωσκε καλῶς, ὅτι τὸ στρατεύματε ἦταν ὀλιγώτερον παρὰ τὸ ἐχθρικόν. Εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν πολλοὶ ἀγῶνες ἐγίνοντο ἀλλὰχῶ ἐναντίου α. κ. τῆ Ἀντιγόνου. Οἱ Πτολεμαῖοι συναθροίσας ἀξιόλογον δύναμιν, ἐστράτευσεν εἰς τὴν Γάζαν, ἔο μάχη ἐνίκησεν τὸν υἱὸν τῆ Ἀντιγόνου Δημήτριον (1), ὁ ὁποῖος ἀφῆκε αὐτῶ διοικητῆς εἰς τὴν ἀπυσίαν τῆ πατρός. Ἀλλ' ὁ Δημήτριος μετ' ἔο πολὺν χρόνον ἀντενίκησεν ἐν τῆ ἀνω Συρία κατὰ κράτος ἔο τῶν στρατηγῶν τῆ Πτολεμαίε ὀνομαζόμενον Κίλλην, καὶ εἰς ὀλίγον καιρὸν πᾶσα ἡ κατλη Συρία ἔο ἡ Φοινίκη, τὴν ὁποῖαν ὁ Πτολεμαῖος ἐκυρίευσεν ἀπὸ τὸν Δημήτριον, ὑπετάγησαν εἰς τὴν δύναμιν ἔο ἐξουσίαν τῆ Ἀντιγόνου.

Ἡ ἔοττα τῆ Δημητρίε παρὰ τὴν Γάζαν ἐνέχουσε τὸν Πτολεμαῖον καὶ βοήθησεν τὸν Σέλευκον εἰς τὴν ἀνάκτησιν τῆς Βαβυλωνίος. Οἱ Πτολεμαῖοι χαίρων, ὅτι εὗρε σύμμαχον πολεμικόν, ἔδωκεν αὐτῶ μικρὸν τάγμα στρατιωτῶν (τὲς μόνες, ὅσες ἐδύνατο νὰ δώσῃ). Μετ' ἔο τῆς λοιπὸν τῆς στρατιώτας ὡς 1400 (2) τὸν ἀριθμὸν ἐστράτευσεν ὁ Σέλευκος ζητῶν νὰ κυριεύσῃ πάλιν τὴν Βαβυλωνίαν, ἔο μ' ὅλον ὅτι ἔμελλε νὰ

(1) Αὐτὸς ἦταν τότε ὡς 22 χρόνων (Ἀπτ.)

(2) Οἱ συγγραφεῖς διαφωνῶσι περὶ τῆ ἀριθμῆ (Διόδ. σελ. 387.).

διαβῆ τὴν μεγάλην χώραν, ἣτις κεῖται μεταξύ Φοινίκης καὶ Βαβυλώνος, καὶ κατοικεῖται εἰς πόλεις πόλεις ἀπὸ φίλων τῷ Ἀντιγόνῳ, διήνυσε τὴν ὁδοικαρείαν· ὡς δὲ ἤγγισεν εἰς τὴν πόλιν τῆς Βαβυλώνος, ὅλοι οἱ ἐγκαταίκοι ἔδραμον εἰς ὑπάντησιν χαίροντες εἰς τὸν ἐρχομὸν αὐτοῦ. Τῆτον τὸν τρόπον ἀνεκτίσαστο ὁ Σέλευκος τὴν Βαβυλωνίαν (1), εἰς τὴν ἁποίαν εἶχε εἰς τὸ μέγα δικαίωμα διὰ τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ προτερήματα, καὶ ἦλθε πάλιν εἰς τὰς ὑπερήκαστους, οἱ ὅποιοι ἐσέβοντο καὶ ἠγάπων αὐτὸν διὰ τὴν φρόνησιν καὶ φιλανθρωπίαν, ὅσην ἔδειξε πρὸς αὐτὸς ἐν ἄλλῳ τῷ χρόνῳ τῆς σατραπείας. Ἡ πρὸς αὐτὸν ἀγάπη τῷ πλήθει, ἢ μὴν ἀλλὰ καὶ ἡ ὀξύτης καὶ ἐνέργεια τῷ νοῦ αὐτοῦ ἐβεβαίωσαν αὐτῷ εἰς τὰς λοιπὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς, πλὴν ὀλίγης τινὸς διακοπῆς (2), τὴν σατραπείαν τῆς Βαβυλωνίας καὶ τινῶν ἄλλων πλησιοχώρων πόλεων.

Οἱ Ἀντίγονος καὶ Δημήτριος ἔγιναν ἐπὶ τῷ παρόντος ἐχθροὶ ὅλης τῆς βασιλείας τῶν Μακεδόνων, καὶ πάντες ἠνώθησαν μὲν κατ' αὐτῶν, ἀλλὰ δὲν ἐδυνήθησαν εὐκόλως νὰ τὸς ταπεινώσῃν διὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν καὶ τὰ πάμπαν βοηθήματα. Εἰς τὴν Ἑλλάδα οἱ Αἰτωλοὶ καὶ Ἡπειρώται παρακινήμενοι καὶ βοηθούμενοι ὑπ' αὐτῶν, ἐπολέμουν τὸν Κάσσανδρον. Οἱ Πτολεμαῖος ἐπολέμει τὴν μικρὰν Ἀσίαν, καὶ ἐπεμψε τὸς φόλους αὐτοῦ διὰ νὰ ὑποτάξῃ τὰς ἐν τῷ Αἰγαίῳ πε-

(1) Ἀπὸ τούτου τῷ χρόνῳ ἀριθμεῖται ἡ διαβόητος χρονολογία τῶν Σελευκιδῶν, τὴν ἁποίαν μετεχειρίσθησαν πολλὰ ἔθνη τῆς Ἀνατολῆς διάφοροις ὀνόμασι.

(2) Οἱ Δημήτριος ἐκυρίευσεν πάλιν τὴν Βαβυλώνα, ἐν ᾧ ὁ Σέλευκος εὕρισκετο εἰς τὴν Μηδίαν, ἀλλὰ πάλιν ἐδιώχθη.

λάγει συμμάχους νήσους τῆς Ἀντιγόνου. Ὅθεν ὁ Ἀντιγόνοσ ἐβιάζετο νὰ βοηθῆ καὶ τὰ δύο μέρη. Ὁ δὲ Λυσίμαχος καὶ Κάσσανδρος ἐλεηλάτην τὰς ἐπαρχίας κειμένας πρὸς τὸν Ἑλλησποπόν καὶ Βάσπορον, καὶ ἐνταῦθα πάλιν ἡ βοήθεια τῆς Ἀντιγόνου καὶ Δημητρίου ἦτον ἀναγκαία· καὶ ἐν λόγῳ, ἔτσι οἱ δύο ἦσαν πάντοθεν κυκλωμένοι ἀπ' ἐχθρῶν, καὶ ἠναντιόοντο εἰς ἄλλας εὐτυχῶσ καὶ ἀδρεῖωσ.

Ἡ δὴ ἤγγιζεν ὁ καιρὸσ τῆς παντοτεινῆς ἀποσπασμῆ τῆσ βασιλείασ τῶν Μακεδόνων ἀπὸ τῶν συγγενῶν τῆς Φιλίππου. Ὅλοι οἱ στρατηγοὶ ἐσυγχωρήθησαν μέχρι τινὸσ νὰ ἐπεργῶσι χωρίστινωσ ἀντιλογίασ, ἢ εἰάν ὑπῆρχεν ἀντιλογία, ἦτον ἡ ἀντιλογία τῆς ἐνὸσ στρατηγῆ ἐναντίον τῆς ἄλλωσ, τὴν ὁποίαν ἔδεισ ἐδύνατο νὰ ὑποφέρῃ, νομίζων τὸν ἑαυτὸν τε ἰσότημον μετὸν ἀνταγωνιστήν. Τὰ φιλότιμα αὐτῶν φρονήματα περιθαλπόμενα ἤδη πάλαι ἐμεγαλύνθησαν ταχύτερον διὰ τὰσ ταραχὰσ τῆσ ἐπαρχίασ, καὶ δὲν ἐδύναντο διὰ τὰσ ὑπερηφάνωσ ἢ ἐλπιζομένασ νίκασ νὰ ταπεινωθῶσι τόσον εὐκόλωσ. Πλὴν μετὰ παρέλευσιν ἱκανῆσ χρόνωσ ἐτόλμησαν τινὲσ ἀπ' αὐτῶσ τῶσ στρατηγῶσ νὰ δείξωσι τὰ φρονήματά των, καὶ ὁ πόλεμοσ ἢ ἡ εἰρήνη, ἢ καθάρσισ ἐνὸσ διοικητῆ ἢ ἡ διαρκαγὴ μιᾶσ χώρασ, πάντα ταῦτα ἐγίνοντο ἐν ὀνόματι τῆς νέωσ βασιλέωσ Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν βασιλικῶν συγγενῶν. Ταῦτα τὰ πανεργήματα ἦσαν διὰ τῆτο μάλιστᾶ ἀξιοσημείωτα καὶ παράδοξα, διότι ἐπράττοντο εἰσ ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν καιρὸν καὶ ἀπ' αὐτῶσ τῶσ ἰδίωσ ἀνθρώπων, διὰ τῆσ ἀπιστίασ τῶν ὁποίων ἡ βασιλικὴ αἰκία κατετρίβετο καθ' ἡμέραν. Ἡ Ὀλυμπιάσ, ἡ μήτηρ τῆσ μεγάλωσ εἰσ·2· Ἀλεξάνδρου, ἐδολοφονήθη νεωσὶ ἀπὸ τὸν Κάσσανδρον.

δρον (1), ἢ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς Κλεοπάτρα ἐθυσιάθη εἰς Ὀλ-
τὴν φιλαρχίαν τῆ Ἀντιγόνου (2). Ἀφ' ἧ ὁ Κάσσανδρος ἐμ-
δρος ἤρπασε τὴν βασιλείαν, εὐκόλῳ ἦτονα προίδη τις
τὴν τύχην τῆς Ρῶξάνης ἔτῃ βασιλέως τῆ ἡῆ, τὸς ὁ-
ποῖος ὁ Κάσσανδρος θεωρῶν ὡς ἐμπόδιον τῆς δυνάμεως π. χ.
τε, ἐθανάτωσε μετὰ τινα χρόνον (3), δολοφονή-
σας ἢ τὸν υἱὸν τῆ μεγάλης Ἀλεξάνδρου ἐκ τῆς γυ-
ναϊκῆς Βαρσίνης Ἡρακλέα (4).

Οἱ πρῶτισοι στρατηγοὶ γινώσκοντες, ὅτι μετὰ
τάσας βαρβαρικὰς πράξεις δὲν ἠμποροῦν πλέον γὰ ἐξ-
απατώσι τὸς ἀνθρώπους, ἀπεφάσισαν ν' ἀπορρίψωσι τὰ
κάλυμμα τῆ προσώπου, διὰ τῆ ὅποιο ὁ ὀφθαλμὸς τῆ
καθ' ἑνὸς ἐδύνατο γὰ ἶδῃ. Ἐκ δὲ τούτων πρῶτος ὁ
Ἀντίγονος ἀνεκάλυψε τὰ φρονήματά του, καὶ ἔγινε
τολμηρότερος διὰ τὰς νίκας τῆ υἱῆ. Ἡ Ἑλλάς πᾶσα
ὑπετάχθη εἰς τὸν Δημήτριον (5). Ἡ Κύπρος παρε-

(1) Αὕτη ἐθανάτωσε δύο χρόνους μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν
τὸν Φίλιππον Ἀρριδαίου (τῆ ὅποιο ἡ σύζυγος ἐφονεύθη
ἰδιοχείρως) ἢ ἔπραξε μεγάλης ἀνοσιουργίας μετὰ τῶν
Μακεδόνων. Ἢ δὲ κατεδίκασεν αὐτὴν εἰς θάνατον ὁ Κάσ-
σανδρος ἐνώπιον ὅλης τῆς συνόδου τῶν Μακεδόνων (Διόδ.
ΙΘ'. §. 11. 35. κτ. 49. Πaus. Θ'. 7.).

(2) Ἐφονεύθη εἰς τὰς Σάρδεις, διότι ἤθελε γὰ συ-
ζευχθῆ τὸν Πτολεμαῖον (Διόδ. Κ'. §. 37.).

(3) Ἀμφότεροι εὐρίσκοντο εἰς τὴν Ἀμφίπολιν ἐν φυ-
λακῇ (Διόδ. ΙΘ'. §. 105.).

(4) Ὁ Πολυσπέρχων ἐκήρυξεν αὐτὸν βασιλεῖα τῶ πα-
ρελθόντι χρόνῳ διὰ γὰ κατασῆση μισητὸν εἰς τὸς Μα-
κεδόνας τὸν Κάσσανδρον, ὅσις φοβούμενος κατέπεισε τὸν
Πολυσπέρχοντα ἐπὶ συμφωνίᾳ τῆ διαμερισμῆ τῆς βασι-
λείας γὰ θανατώσῃ τὸν παῖδα.

(5) Ἡ σειρὰ τῆς ἐνταῦθα ἐπιτμηθείσης ἰσορίας ὑπάρ-

δόθη, και ὁ Αἰγυπτιακὸς εὐλογος διοικύμενος ὑπὸ τῷ
 α. χ. Πτολεμαίῳ κατενικήθη. Οὗ Ἀντίγονος ἀκέρσας τὴν
 307. ἄλωσιν τῆς Κύπρου, και μάλιστα τὴν ἦτταν τῷ Πτο-
 306. λεμαίῳ, ἐχάρη χαρὰν μεγάλην, και ἐπρόσαξε νὰ
 κηρύξεν ἀπὸ τῷ νῦν αὐτὸν και τὸν υἱὸν βασιλεὺς
 τῆς Συρίας. Τῆτο τὸ εὐάρεσον παράδειγμα εὔρει,
 ὡς εἰκὸς, μιμητὰς· καὶ ὁ Σέλευκος καὶ ὁ Λυσίμαχος
 ζηλοτυπήσαντες, ἐπρόσαξαν ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε τῆς
 ὑπὲρ τῆς νὰ τῆς κηρύξωσι βασιλεὺς. Οἱ ἄλλοι στρατη-
 γοὶ ἀπεφάσισαν κατὰ πρώτην εὐκαιρίαν νὰ πράξωσι
 τὸ αὐτό. Οἱ Σύριοι βασιλεὺς ἤδη παρακινούμενοι ὑπὸ
 τῆς φιλαρχίας, ἀπεφάσισαν νὰ δείξωσι κατὰ τῆς Αἰ-
 γύπτου τὸ πρῶτον παράδειγμα τῆς δυνάμεως καὶ φι-
 λαρχίας, καὶ ἤρχετο ὁ μὲν Δημήτριος στρατηγὸς τῆς
 ἑαυτικῆς δυνάμεως, ὁ δὲ Ἀντίγονος τῆς περσικῆς.
 Ἀλλ' ὁ συμβὰς χειμῶν κατὰ θάλασσαν, τὸ σφοδρὸν
 καῦμα τῶν ἐρήμων τῆς Συρίας καὶ Αἰγύπτου, καὶ ἡ ἐπι-
 μέλεια τῷ Πτολεμαίῳ, ἐματαιώσαν τῆς φιλοτίμου σκα-

χει ἡ ἀκόλουθος. Ἐν τῷ τετραετῷ πολέμῳ δις ὤρμησεν
 ὁ Ἀντίγονος εἰς τῆς Ναβαταίους (Ὁλ. ριζ', 1.), ἀλλ' εἰς
 μάτην. Τελευταίου ἔγινεν εἰρήνη (Ὁλ. ριζ', 2.) χεύσι-
 μος εἰς τὸν Ἀντίγονου. Ἡ Ἑλλάς ἐλευθερεῖται. Πτο-
 λεμαίος, ὁ ἀνεψιὸς τῷ Ἀντιγόνου, αὐτομολεῖ πρὸς τὸν
 Κάσσανδρον. Οὗ Αἰγύπτιος Πτολεμαίος λύει τὴν εἰρή-
 νην (Ὁλ. ριζ', 3.) ἐπὶ προφάσει τῆς νὰ ἐλευθερώσῃ παντελῶς
 τὴν Ἑλλάδα, καὶ νικᾷ κατ' ἀρχάς. Ἀλλ' ὁ Δημήτριος ἐ-
 λευθεροῦναι τῆς Ἀθηναίων (Ὁλ. ριη', 2.) ἀπὸ τῆς δεσπο-
 τείας τῷ Κασσάνδρου, ἀποδιώκει τὸν μακεδονικὸν διοικη-
 τὴν Φαληρεῖα, καὶ δέχεται τὰς χαμερπτεῖς κολακείας τῶν
 Ἀθηναίων. Οὗ πατὴρ πρὸσαξεί αὐτὸν νὰ ὑπάγῃ πρὸς ἄλω-
 σιν τῆς Κύπρου (Διόδ. ΙΘ'. §. 93. κτ. 105. Κ'. §. 19.
 κτ. 47. κτ. Πλάτ. εἰς Δημήτρ.).

τὸς τῷ Ἀντιγόνῃ καὶ Δημήτρει, καὶ ἠνάγκασαν αὐτοὺς
 ν' ἀφήσῃν τὴν Αἴγυπτον καὶ ν' ἀναχωρήσωσι σπευδαίως
 εἰς τὴν Συρίαν. Ὁ Πτολεμαῖος μετὰ τὴν ἀπαλλαγὴν π.χ.
 τούτων τῶν τρομερῶν ἐχθρῶν ἀνηγόρευσεν ἑαυτὸν βα- 304.
 σιλέα.

Οἱ βασιλεῖς τῆς Συρίας θέλοντες γὰρ διορθώσωσι
 τὴν ἀτιμίαν τῆς ἡττας, ἀπεφάσισαν γὰρ πολεμήσωσι Ὁλ.
 τὸς Ρόδιος προφασιζόμενοι, ὅτι ἐβοήθησαν τὸν Πτο- ριή. 4.
 λεμαῖον εἰς τὸν τελευταῖον πόλεμον. Οἱ Ρόδιοι ἐφημί-
 ζοντο ἐκ πολλῶν χρόνων ὡς ναυτικοὶ, ἔχοντες μέγα
 ἐμπόριον καὶ τόπον πλέσιον καὶ καρποφόρον. Διὸ ἡ
 ἄλωσις τῆς Ρόδου ἤθελε προξενήσῃ εἰς τὸς νικητὰς Σε-
 ρισμὸν πλεσιπάροχον. Ὁ ἔν Διμήτριος ἀποβιβάσας
 εὐτυχῶς τὴν δύναμιν εἰς αὐτὴν τὴν νῆσον, ἐστρατοπέδευ-
 σε πλησίον τῆς πόλεως, ἀποφασίσας γὰρ τὴν ὑποτά-
 ξη οἰφδήποτε τρόπῳ. Λέγουσιν, ὅτι ὁ Δημήτριος ἦν ὁ
 ἀγχινέστατος, συνετώτατος καὶ τολμηρότατος τῶν τότε
 στρατηγῶν, καὶ εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν πολεμικῶν μη-
 χανῶν ἔδειξε μεγάλην ἐπιτηδειότητα, ὡς ἐκ τῆς ἐ-
 ξαισίας ἐνεργείας τινῶν αὐτῶν τῶν μηχανῶν (1) ἐπω-
 νομάσθη πολιορκητής. Οἱ δὲ Ρόδιοι βοηθούμενοι
 ἐπὶ πελυαρίθμους σόλους, καὶ λαμβάνοντες τὰς τρο-
 φὰς ἐκ τῆς Ἑλλάδος καὶ Αἰγύπτου, ὑπέμειναν εἰς πᾶ-
 σαν προσβολὴν ἀνδρείως, καὶ ἠνάγκασαν τὸς πολιορκη-
 τὰς ν' ἀναχωρήσωσιν (2). Ἡ ὑψηλοφροσύνη τῷ Δημή-
 τριῳ

(1) Μάλισα δὲ τῆς διαβοήτης ἐλεπόλεως (Διόδ. Κ'.
 §. 91. Πλέτ. εἰς Δημ.).

(2) Αἰτωλοὶ πρέσβεις ἐμεσίτευσαν ἐν Ὁλ. ριθ', 1.
 τὴν εἰρήνην. Ὁ Διόδ. (Κ'. §. 81 - 100.) περιγράφει κατὰ
 πλάτος τὸν πόλεμον. Ὁ Δημήτριος ἐχάρισεν εἰς τὸς Ρό-
 διος τὰς πολεμικὰς τε μηχανὰς, τὰς ὁποίας πωλήσαντες,

τρὶς ἐταπεινώθη ἀπὸ τὴν ἀπροσδόκητον καὶ ἐπίμογον ἀντίστασιν τῶν Ρόδιων εἰς τὴν σερεὰν αὐτῆ ἀπόφασιν καὶ εἰς τὰ φιλότεχνα εἰσφευρέματα.

π.χ. Οὗ Δημήτριος παρακινούμενος ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων

304. ἵνα ἔλθῃ καὶ τὴν ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τῆς τυραννίας τῆ

303. Κασσάνδρου, ὑπήκουσε προσύμῳ εἰς τὴν παρῶσαν πε-

ρίσασιν, ὅπως βλέπων, ὅτι κατ' ὀλίγον ἢ φήμη τε

ἔσβει πᾶσαν ὥραν εἰς τὴν Ρόδον, ἐπεχείρησε μετὰ

χαρᾶς μίαν ἐκστρατείαν, τῆς ὁποίας ἢ κατεπίγυσα

ἀνάγκη εἰς αὐτὸν ὡς εὐχήμεων

πρόφασιν τῆς λύσεως τῆς πολιορκίας, διὰ τὴν ὁποίαν

ἔγιναν τόσαι μεγάλαι καὶ φοβεραὶ ἐτοιμασίαι. Διὸ

ἔλθων εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπολέμησεν εὐτυχέστερον, καὶ

εὐθὺς ἠνάγκασε τὸν Κασσάνδρον νὰ λύσῃ τὴν πολιορ-

κίαν τῶν Ἀθηναίων, καὶ κατεδίωκεν αὐτὸν ἀναχωρῶντα

καὶ φθάσας ἔβαλε τὸ κράτευσμα ἐκεῖθεν εἰς ἀταξίαν, καὶ

ἠνάγκασεν αὐτὸν νὰ φύγῃ σπευδαίως εἰς τὴν Μακε-

δονίαν. Μετὰ ταύτην τὴν νίκην ὑπετάχθη τὸ περισ-

σότερον μέρος τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὅλαι αἱ πόλεις ἀπὸ

τῶν Θερμοπυλῶν ἕως τῆς Κορινθιακῆς ἰσθμῆς, ἢ μὴν ἄλ-

λά καὶ πολλαὶ τῆς Πελοποννήσου πόλεις, παρεδόθησαν

εἰς τὴν νικῶσαν δύναμιν. Οἱ Ἕλληνες βεβυθισμένοι εἰς

χαυνότητα καὶ δουλείαν, καὶ νομίζοντες ἑαυτοὺς αἰωνίως

ὑποχρεωμένους πρὸς τὸν Δημήτριον ἕνεκα τῆς βοηθείας,

καὶ δικαιοτάτως ν' ἀνταμείψωσιν αὐτὸν ὅσον τάχως κατὰ

τὸ ἐνδεχόμενον, ἐφιλοτιμῶντο οἰφδῆποτε τρόπῳ νὰ

ἐδυνήθησαν νὰ κατασκευάσωσι τὸν πολυδρῦλλον Κολοσσόν, ἕν ἀπὸ τὰ ἑπτὰ θαύματα τῆς κόσμου. Ἐν ταύτῃ τῇ εὐκαιρίᾳ ἐπανόμασαν οἱ Ρόδιοι πρὸς σημεῖον εὐγνωμοσύνης τὸν Πτολεμαῖον σωτήρα.

θεραπεύσῃσι τὰ πάθη τε κατ' εὐχολίην. Οἱ ζήτορες ἔλεγον τὰ ἀπρεπέσατα καὶ γελοιωδέσατα ἐγκώμια τῶν ἀρετῶν αὐτῆ καὶ νικῶν, καὶ τὸ ἔθνος ἐκάλει αὐτὸν σωτήρα καὶ εὐεργέτην, καὶ ἡ μεγαλοπρεπῆς σύνοδος τῶν ἐπαρχιῶν ἰνόμασεν αὐτὸν ἀρχισράτηγον τῶν Ἑλλήνων (1).

Ἐὰν ὁ Ἀντιγόνης ἐγνώριζε καὶ ἐδίωκε τὸ ἀληθινὸν αὐτῆ συμφέρον, ἔπρεπε νὰ ὠφεληθῆ ἀπὸ τῆς φθορᾶς τῆ Κασσάνδρῃ, καὶ νὰ κάμῃ ἐνδοξὸν συμμαχίαν μετ' αὐτῆ τῆ στρατηγῆ. Αὐτὸς δὲ ἀπέρριψεν ὑπεροπτικῶς ὅλας τὰς διαλλακτικὰς ἐκεῖνῃ λόγους, κ. κ. καὶ ἔτε ἠθέλησε νὰ δεχθῆ καὶ συνθήκην εἰρήνης, τὴν 302. ὅποιαν ἐκεῖνος ἐζήτησεν ἰκετικῶ τῷ τρόπῳ· ἐσυγχώρει δὲ εἰς αὐτὸν ταύτας μόνον τὰς συνθήκας, ἀπόλυτον ὑποταγὴν καὶ παντελῆ ἀπάρνησιν ὅλων τῶν δικαιωμάτων πρὸς τὴν βασιλείαν τῆς Μακεδονίας. Ἀλλ' ἡ ἀπολίτευτος αὐτῆ προπέτεια τῆ Ἀντιγόνης δὲν ἔμεινεν ἀτιμώρητος. Ὁ Κασσάνδρος εἶχεν ἔτι ἐν Εὐρώπῃ μεγάλην ἐπιρροήν, καὶ ἐτιμᾶτο ὑπὸ πολλῶν Ἀσιατικῶν βασιλέων. Ἀλλ' ἡ κυρία βοήθεια ὑπῆρξεν ἡ πρὸς τὰς βασιλεῖς τῆς Συρίας ἀντικαθάρεια ὅλων τῶν γειτόνων, ἐξ ὧν πολλοὶ καταπονέμενοι ὑπὸ τὴν μάστιγα τῆς καταδυναστείας ἐκεῖνων, καὶ πάντες πρεπόντως φροβούμενοι τὰ πλεονεκτικὰ καὶ τυραννικὰ φρονήματα, ἐνωθέντες ἐνόρκως καὶ προθύμως, ἀπεφάσισαν νὰ ἐναντιωθῶσιν εἰς τὴν αὐξήσιν τῆς δυνάμεως, ἡ ὅποια ἐφοβέριζεν εἰς αὐτὰς ποτὲ τὸν ὄλεθρον. Αὕτη ἡ συμμαχία ἐναντίον τῆ Ἀντιγόνης καὶ Δημητρίῃ συνίστατο ἐκ

(1) Ὅρα πολλὰς ἄλλας μικροπρεπείας τῶν Ἀθηναίων παρὰ Διοδ. (Κ'. §. 116.) καὶ Πλάτ. εἰς Δημήτριον.

Μακεδόνων, Θρακῶν ἔ Αἰγυπτίων, ἐμπεριεχομένων καί τινων μικρῶν ἐπαρχιῶν. Ὁ Λυσίμαχος διορίσθη στρατηγὸς τῶν Θρακῶν ἔ ἐνὸς τάγματος Μακεδόνων, ὁ δὲ Σέλευκος στρατηγὸς τῶν Αἰγυπτίων καὶ τῶν βασιλικῶν στρατιωτῶν, οἱ ὅποιοι ἐδόθησαν εἰς αὐτὸν ἀπὸ τὸν Περδίκκαν. Ὁ Λυσίμαχος ἐστράτευεν ὅσον τάχος εἰς τὴν Ἀσίαν, ἔ πρὶν τῆ χειμῶνος ἐφθασεν εἰς τὴν Φρυγίαν. Οὗτος ἐπρόβαλε πολλάκις συμβιβασμὸς εἰρήνης πρὸς τὸν Ἀντίγονον, ὅσις ἔτυχεν τότε διατρίβων εἰς τὴν ἰδίαν ἐπαρχίαν· ἀλλ' ἔτος ὁ βασιλεὺς εὐελπίς ὢν εἰς τὴν τύχην τε, δὲν ἔσερξεν εἰς κἀνὲν πρῶβλημα.

Μόλις ἀρχομένῃ τῆ ἔαρος, μαθὼν ὁ Ἀντίγονος, ὅτι ὁ Σέλευκος ἤρχετο σπευδαίως ἐναντίον ἔχων πολυάριθμον στρατεύμα, ἐπέμφε ταχυδρόμον πρὸς τὸν Δημήτριον προσάζων νὰ ἔλθῃ τὴν ταχίστην εἰς βοήθειαν. Ὁ Δημήτριος ὑπήκουσεν (1) εἰς τὸ πρόσαγμα τῆ πατρὸς, ἔ ἐφθασεν εἰς τὴν Φρυγίαν ὀλίγον καιρὸν μετὰ τὴν ἔνωσιν τῆ Σελεύκου ἔ τῆ Λυσιμάχου. Τὸ μὲν Σύριον στρατεύμα συνίστατο ἀπὸ 70,000 πεζῆς, 10,000 ἵππεις ἔ 75 ἐλέφαντας· τὸ δὲ τῶν συμμάχων ἀπὸ 64,000 πεζῆς, 10,500 ἵππεις, 400 ἐλέφαντας, ἔ 120 δρεπανηφόρους ἀμάξας. Ἀμφότερα τὰ στρατεύματα ἦσαν εἰς ἀπορίαν περὶ τῆς ἐκβάσεως τῆς μάχης, ἢ ὁποία ἔπρεπε νὰ κρίνῃ τὴν τύχην τῶν βασιλειῶν· ἔ ὁ Ἀντίγονος, ὁ ἄλλοτε φιλοκίνδυνος

(1) Πρὸ τέττε ἠνάγκασε τὸν Κάσσανδρον νὰ κάμῃ μετ' αὐτῆ εἰρήνην. Ὁ δὲ Πτολεμαῖος, ὅσις ἐπολιόρκει τὴν Σιδῶνα, ψευδῶς ἀκῶν τὴν νίκην τῆ Ἀντιγόνου, ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον (Διόδ. Κ'. §. 111. κτ. Πλάτ. εἰς Δημ.).

νος ἔδειξεν ἐπὶ τῆ παρόντος, ὡς λέγουσι, πολλὰ ση-
 μεία φόβου. Ἡ δὲ ἀξιόλογος μάχη ἐγένετο πλησίον τῆς Ὀλ.
 Γ' ψ' ε', μικρᾶς πόλεως τῆς Φρυγίας. Περισσότερον μοι φαίνεται ν' ἀναφέρω ὅλα τὰ ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ στρα-
 τηγήματα καὶ τὰς ἀνδραγαθίας. Ἀρκεῖ μόνον νὰ ση-
 μειώσωμεν, ὅτι οἱ στρατιῶται ἐπολέμησαν ἑκατέρωθεν
 ἀνδρείως καὶ εὐκλεῶς, καὶ ἔδειξαν εἰς τὸν ἀγῶνα μέ-
 γαν ζήλον καὶ ἐνέργειαν, τὰ ὅποια ἤθελον προξεί-
 νησι τιμὴν καὶ εὐκλείαν εἰς ἄλλην καλλιτέραν ὑπόθε-
 σιν. Ὁ ἀνδρὸς Ἀντίγονος ἔπεσεν, οἱ Σύροι κατενική-
 θησαν, καὶ ὁ Δημήτριος μόλις ἔφυγε μετὰ 9,000 ἀν-
 δρώπων (1). Ἡ νίκη τῶν συμμάχων ἀποδίδεται εἰς
 τὴν καλὴν πολιτείαν τοῦ Σελεύκου, ὁ ὅποιος ὠφελή-
 θη ἀπὸ τῆν ζέσιν τοῦ Δημητρίου, ἐν ᾧ ἔτος τρέψας
 εἰς φυγὴν ἐν τάγμα ἐχθρικόν, κατεδίωκε φιλοτίμως
 καὶ παρὰ καιρὸν. Μετὰ τὸν Ἀντίγονον ἔπεσε καὶ τὸ μέ-
 γεθος τῆς Συριακῆς βασιλείας (2).

(1) Μᾶλλον δὲ 5400 ἀνδρώπων. Ὁ Δημήτριος ἦλθεν
 εἰς Ἐφέσον, καὶ ἐντεῦθεν ἐπλευσεν εἰς τὴν Ἑλλάδα· ἔλα-
 θὼν δὲ εἰς τὰς Ἀθήνας, ἀποδιίσταται καὶ διασώζει τὴν ἐ-
 ξουσίαν τοῦ μόνου ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, καὶ ἔπειτα διήρπασ-
 σε τὴν Θράκην. Ὅλας σχεδὸν τὰς πόλεις καὶ χώρας τοῦ Ἀν-
 τιγόνου ἐκυρίευσεν ὁ Λυσίμαχος, καὶ μάλιστα ὁ Σέλευκος,
 ὁ ὅποιος ἤδη ἐβασίλευσε τὴν βασιλείαν τῆς Συρίας, τὴν
 δεσποτείαν τῶν Σελευκιδῶν (Πλάτ. εἰς Δημήτρ. Ἀπτ.
 Συρ. πολ.).

(2) Μετὰ ταύτην τὴν μάχην διεμερίσθη ἡ βασιλεία
 τοῦ Ἀλεξάνδρου εἰς τέσσαρας σαθερὰς βασιλείας. Ὁ μὲν
 Πτολεμαῖος ἔλαβε τὴν Αἴγυπτον, Λιβύην, Ἀραβίαν,
 κοίλην Συρίαν καὶ Παλαιστίνην. Ὁ δὲ Κάσσανδρος τὴν Μα-
 κεδονίαν καὶ Ἑλλάδα. Ὁ δὲ Λυσίμαχος τὴν Θράκην καὶ Βι-
 θυλίαν, καὶ ἄλλας τινὰς πόλεις πέραν τοῦ Ἑλληνιστοῦ καὶ

Ο Ἀντίγονος, ὅσιν ἐφονεύθη τῷ ὀγδοηκοσῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς ἡλικίας, ἦτον εὐγενῆς τὸ γένος, καὶ εἶχεν ἐκ τῆς Στρατονίκης θυγατρὸς τῆ Κορραΐα, γυναικὸς νέας καὶ εὐμόρφου, δύο υἱὸς Δημήτριον καὶ Ὀλ. Φίλιππον, ὧν ὁ μὲν Φίλιππος νέος ἔτι ὧν συνέριή. 2. θῆ τελευτήσαι, ὁ δὲ Δημήτριος ἦν, ὡς ἴδομεν, τὸ καύχημα καὶ ἡ βακτηρία τῆ γήρωσ τῆ πατρός. Οὐδεὶς ἄλλος στρατηγὸς τῆς Μακεδονίας κατώρθωσεν ἐν τῷ πολέμῳ τόσα, ὅσα ὁ Ἀντίγονος, ὁ ὁποῖος ζήσας δι' ὅλης τῆς ζωῆς ἐν ἐνεργείαις καὶ κινδύνοις, ἔδειξεν ἀπανταχῆ μεγάλην προθυμίαν καὶ ἀνδρίαν, καὶ ἐκ ποταπῆ καὶ ἀσήμε ἀξιωματικῆ παρὰ τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἐγένεν ἡγεμὼν τῶν ὠραιοτάτων ἐν Ἀσίᾳ ἐπαρχιῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ΄.

Συμβάντα ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ Ἑλλάδι ἀπὸ τῆς τελευτῆς τῆ Ἀντιπάτρου ἄχρι τῆς παντελῆς καταστροφῆς τῆς οἰκίας τῆ Φιλίππου.

Ο Κάσσανδρος βλέπων ἐν τῇ τελευταίᾳ διοικήσει τῆς Μακεδονίας τὴν ἐπικίνδυνον κατάστασιν αὐτῆ τε καὶ τῶν φίλων (διὰ τὴν διοίκησιν τῆ Πολυσπέρχοντος καὶ τὴν κάθοδον τῆς Ὀλυμπιάδος), ἀπεφάσισε νὰ φροντίσῃ τι ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας αὐτῆ τε καὶ ἐκείνων· καὶ ἀναλογιζόμενος τὴν ἐτοιμόπισον καὶ ἀφιλόνητον φύσιν τῆ Πολυσπέρχοντος, διενεόθη ν' ἀντικολιτευθῆ

Βοσπόρου. Ο δὲ Σέλευκος ὅλην τὴν λοιπὴν Ἀσίαν ἕως πέραν τῆ Εὐφράτη καὶ ἄχρι τῆ ποταμῆ Ἰνδοῦ.